

(Stauning), mente han, at Vidnernes Tilkendegivelse altid skulde underkastes en Undersøgelse for Politimesteren, men saaledes har jeg ikke opfattet det, og jeg tror heller ikke, det er rigtigt. Derimod mener jeg ganske vist, at Udtrykket her er noget uklart, thi hvem er de „vedkommende“, der kunne foraarsage, at der rejstes Indsigelse mod Tilkendegivelsen? Jeg mener, det vilde være heldigt, at det nøjere præciseredes, hvem man skal forstaa ved „vedkommende.“

Til disse faa Bemærkninger skal jeg indskrænke mig, idet jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme. Denne min Anbefaling angiver ikke alene Tilslutning fra den Gruppe, jeg har sluttet mig til, men ogsaa Tilslutning fra den større Højregruppe her i Salen.

Rørdam: Ogsaa jeg skal anbefale det foreliggende Forslag. Det er jo kun en ubetydelig Ændring i Loven om Ligbrænding af 1ste April 1892, der her foreslaas. Jeg kan være enig med det ærede Medlem fra Fakse (Stauning) i, at man maaske uden Skade kunde være gaaet noget videre, men det er jo dog et Fremskridt, her foreslaas, som gør det lettere for dem, der ønske det, at blive brændte.

Jeg kunde have sat Pris paa, hvis den højttærede Justitsminister i højere Grad kunde have fulgt det Andragende, som er indkommet fra Bestyrelsen for Foreningen for Ligbrænding og Bestyrelsen for folkelig Ligbrændingsforening, og som blev indbragt her i Tinget i Januar 1909. I dette Andragende motiveres de forskellige Ønsker, som disse Foreninger have. De ønske da navnlig, at § 2 i den nugældende Lov skulde ændres saaledes, at Ligbrænding kan finde Sted, naar der foreligger en skriftlig Erklæring fra den afdøde om, at hans Lig skal brændes, eller der af to den afdøde nærstaaende eller med den afdøde beslægtede Personer afgives en skriftlig Erklæring om, at det var afdødes Ønske, at hans Lig skulde brændes, eller at, hvis den afdøde var Medlem af en Ligbrændingsforening, kan Ligbrænding udføres paa de efterlevendes Begæring. Jeg synes selvfølgelig, at det, der her foreligger, er et Fremskridt fra det bestaaende, idet man altsaa herefter ikke behøver et Testamente, men kan nøjes med en paa ustemplet Papir skreven Tilkendegivelse. Men jeg synes ikke en Gang, man behøvede at have saa mange Omstændigheder, naar det var vitterligt, at den afdøde selv havde ønsket at brændes, og at f. Eks.

dette Ønske maatte anses for tilstrækkeligt godtgjort derigennem, at han var Medlem af en Ligbrændingsforening.

Jeg er derimod ikke sikker paa, at det er ganske heldigt, naar der udtales i Andragendet, at man kun ønsker een Attest. I det Andragende, som er indsendt til Regering og Rigsdag, gaar man ud fra, at det er unødvendigt at have Attest fra Embedslægen, og at det er tilstrækkeligt, naar der er Attest fra en enkelt Læge. Det er dog maaske heldigst for at undgaa Forbrydelser eller deslige, at man fremdeles bibeholder Fordringen om Attest fra Embedslægen paa Stedet. Men det spiller jo ikke saa stor en Rolle. Derimod tror jeg, man kunde imødekomme de andre i Andragendet fremsatte Ønsker fra Ligbrændingsforeningen.

Men som sagt, hele Spørgsmaalet er jo ikke saa overordentlig stort, og da man her gør et væsentligt Skridt for at imødekomme Ligbrændingsforeningernes Ønsker, betragter jeg det som et Gode, at dette Forslag er fremsat. Jeg skal imidlertid for mit Vedkommende ikke have noget imod, at man ogsaa paa de andre Punkter imødekommer de Ønsker, der ere fremsatte fra de to Ligbrændingsforeninger, og det er jo muligt, at man paa et senere Stadium af Sagen kunde faa ændret Forslaget i den Retning, hvad enten Sagen gaar i Udvalg eller ej. Jeg synes ikke, at Spørgsmaalene ere saa store, at der af den Grund behøves Udvalgsbehandling. Jeg tror, det godt var muligt uden det at stille Ændringsforslag inden anden og tredie Behandling, men hvis der fra nogen Side ønskes Udvalg om denne Sag, tror jeg heller ikke, det spiller saa stor en Rolle. Men jeg vil henstille til det ærede Medlem fra Fakse (Stauning), at han stiller sine Forslag som Ændringsforslag inden anden og tredie Behandling. Jeg tror ikke, det vil være vanskeligt at formulere og stille dem. I øvrigt skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag, da det, som sagt, er et Fremskridt.

Justitsministeren (Zahle): Saa længe det ubetinget er det sædvanlige, at de døde her i Landet begravnes i Jorden, synes jeg, at vi, der ønske at blive brændte efter vor Død, godt kunne underkaste os det Vilkaar at efterlade os en Villieserklæring i den Henseende. Man kan være en meget ivrig Tilhænger af Ligbrænding — det er jeg, da jeg ikke uden det yderste Ubehag kan tænke paa, at mit Lig skulde blive begravet —, uden dog at kunne nægte, at